

mæssige Stilling i det danske Rige, og var det Forsamlingens Hovedopgave at drøfte og afgive sin Betænkning over dette Lovudkast og derhos foranstalte det Fornødne med Hensyn til de Forbehold, der i den ovennævnte Lov om Valgene til Rigsdagen vare tagne i Anledning af disse Valg for Islands Vedkommende. Forsamlingen blev imidlertid hævet af den kongelige Kommissarius, forinden dens Forhandlinger om det den forelagte Lovudkast vare tilendebragte, og under 12te Mai 1852 udgik der en allerhøieste Kundgjørelse til den islandske Befolkning, hvori Kongen, næst at udtale sin Beklagelse over, „at Diemedet med den i Henhold til Reskriptet af 23de September 1848 iværksatte Sammenkaldelse af fornævnte Forsamling er blevet forspildt“, tilfjendegiver, at han ikke kan finde det tilraadeligt for Tiden at lade forelægge Udkast til Lov om Islands forfatningsmæssige Stilling i Monarkiet til Betænkning, men derimod giver sit allerhøieste Tilslag om, at et saadant Udkast, naar den Tid maatte komme, da Kongen maatte finde det tilraadeligt at give andre Regler herom, skal blive forelagt Althinget til Betænkning i Henhold til Forordningen af 8de Marts 1843 § 79.

I allerunderdanigst Petition af 9de August 1853 sluttede det da forsamlede Althing sig til nysnævnte allerhøieste Kundgjørelse af 12te Mai 1852, idet det anholdt om, at Kongen vilde lade udarbejde og forelægge for Althinget Lovudkast om Islands Forfatning og dets Stilling i Riget i Overensstemmelse med allerhøieste Befjendtgjørelse af 28de Januar 1852. Efterat Kongen i allerhøieste Befjendtgjørelse af 7de Juni 1855 havde gjentaaget Tilslaget om, at ingen Forandring skulde skee med Hensyn til Islands Stilling i Riget, uden at Lovudkast herom forinden var blevet forelagt Althinget til Betænkning, androg Thinget under 4de August 1857 atter paa, at et saadant Lovudkast maatte blive forelagt for det næste Althing. I sin allerunderdanigste Petition af 17de August 1859 udtaler derimod Althinget — i Modsetning til, hvad det som anført haade i 1853 og særlig i 1857 havde andraget paa — som sin Formening, at Lovudkastet om Islands

forfatningsmæssige Stilling ikke blot burde forelægges Althinget, men ogsaa en særskilt Forsamling i Island, efterdi Tilslaget i Reskript af 23de September 1848 endnu ikke ansaaes opfyldt, men indskrænkede sig iøvrigt til at anholde om, at Sagen maatte fremmes saa hurtig som muligt, idet det indrømmedes, at Althinget, hvis Udkastet forelagdes samme, kunde betragte Tilslaget i Reskriptet af 23de September 1848 for i alt Væsentligt opfyldt, og at den ommeldte Forsamlings Sammenkaldelse og Forhandling om Udkastet saa at sige ikke blev andet end en Formsag.

I den næstpaafølgende Sæssion androg Thinget under 19de August 1861 paa, at en Forsamling snarest muligt maatte blive sammenkaldt efter Valgloven af 28de September 1849, og at der for samme maatte forelægges et Lovudkast om Forfatningsværket. Dette Andragende besvarede i den allerhøieste Befjendtgjørelse til Althinget af 8de Juni 1863 med den Tilfjendegivelse, at Forfatningsagen er saa nøie forbunden med Sagen om Islands finansielle Stilling, at den ikke kan afgjøres uden i Forening med denne, og at Kongen under 20de September 1861 havde udnævnt en Kommission til at overveie Finantsagen og at fremkomme med sine Forslag desangaaende.

Den 17de August 1863 vedtog Althinget en allerunderdanigst Adresse, hvori det — næst at udtale sin taknemmelige Anerkjendelse af det Skridt, som Kongen saaledes havde gjort til at fremme de nysnævnte for Landet vigtige Sager — gjentog sin Bøn om, at de i saa Henseende fornødne Lovudkast maatte forelægges en særlig dertil valgt Forsamling, sammenkaldt efter Reglerne i Valgloven af 28de September 1849, og knyttede hertil Ønsket om, at der maatte gives denne Forsamling samme Myndighed, som lovgivende Forsamlinger ere i Besiddelse af.

I Althingsamlingen 1865 forelagde Regeringen Lovudkast om Islands finansielle Stilling, som det ansaaes fornødent at bringe til en endelig Afgjørelse, inden Forhandlingerne om en Forfatningsforandring begyndte, navnlig fordi den foreslaaede Adskillelse af Islands Finanter forudsatte et Samtykke fra den